

TẬP TRẺ LÀM BỒN PHẬN.

Trẻ mỗi ngày mỗi lớn, đến tuổi nào đó mẹ phải để trẻ tự làm lấy công việc của trẻ. Trẻ sẽ tự học lấy cách làm bồn phận một mình mà không nhờ đến sự hỗ trợ của mẹ. Với bản năng tự nhiên trẻ sẽ cảm thấy là

phải tự mặc áo lấy, đánh răng lấy, quét tước dọn dẹp, cất dụng cụ vào ngăn kéo v.v. và em sẽ lấy làm thích vô cùng với những công việc mới lạ của mình. Nếu cha mẹ tiếp tục giữ mức độ chăm sóc em thật khả quan và nhất là tình cảm giữa cha mẹ và em lúc nào cũng mật thiết, thì mỗi ngày em mỗi lớn em sẽ rất bằng lòng và vui thích với công việc giúp đỡ cha mẹ hằng ngày.

Như ta vẫn thường thấy ở nơi chôn quê nhà trẻ em chẻ củi, nấu cơm, gánh nước, dọn dẹp quét tước trong nhà cũng gọng gàng vén khéo như mẹ đã làm vậy. Cái tình cảm của cha mẹ trao cho em được em gói gém cất giữ bằng cách vâng lời và giúp đỡ cha mẹ, lẽ dĩ nhiên ở cái tuổi mà em còn quá nhỏ em sẽ không biết rằng đó là tình yêu và bồn phận của em đối với cha mẹ. Thoạt tiên em chỉ thấy đó chỉ là những khám phá mới lạ và em thấy thích, ví dụ như bố đi làm về thay đôi giày ra và đem cất dưới gầm giường rồi lôi đôi dép dưới gầm giường mang vào. Em quan sát bố làm việc và bỗng một hôm em có cái ý tưởng đem đôi giày cất dưới gầm giường và đem đôi dép lại cho bố, vậy là em thực hiện ý định. Bố ngạc nhiên mừng rỡ hôn em và cảm ơn em rối rít, vậy là từ đó em bắt chước bố mẹ làm những công

việc vặt vãnh trong nhà và mỗi lần em làm xong một việc, dù nhỏ nhất đến đâu, cũng được bố mẹ tỏ dấu vui mừng.

Rồi em lớn dần và em muốn làm những công việc quan trọng hơn vì bây giờ em đã lớn và em muốn giúp đỡ và làm vui lòng cha mẹ. Tuy nhiên hầu hết chúng ta không phải ai cũng có thể nuôi dạy con cái một cách dễ dàng và lúc nào cũng có sự hợp tác chặt chẽ giữa cha mẹ và con cái. Cha mẹ phải nhận thức là trẻ con muốn được là người

giúp đỡ cha mẹ trong những công việc nhà chứ không phải là người bị làm công việc nhà, vì thế cha mẹ không nên làm cho những công việc trong nhà trở thành những bôn phận khó chịu mà cha và mẹ phải chịu đựng mà làm chứ không phải vui thích mà làm rồi biến công việc nhà thành như một hình phạt cho trẻ khi có lỗi.

Mẹ không thể hy vọng ở một trẻ phải tiếp tục làm tròn bôn phận của em hoài hoài cho đến em đã 15 hay 16 tuổi. Chính chúng ta đôi khi cũng thiếu sót bôn phận chứ đừng nói gì đến trẻ. Em phải được nhắc nhở luôn luôn, dĩ nhiên mẹ phải làm một người nhắc nhở dịu dàng và lễ phép như mẹ nói chuyện với một người lớn. Lời nói dịu nhẹ của mẹ đánh đổ sự cao ngạo của trẻ đồng thời làm cho trẻ thay đổi sự suy tưởng của trẻ về những công việc trong nhà. Em là một hội viên trong một cái hội nho nhỏ đó là gia đình em, thì công việc nhà là công việc chung và ai cũng có bôn phận phải làm thì đâu là trai hay gái cũng vẫn phải đi chợ nấu ăn ngay cả rửa chén, giặt áo quần, lau chùi phòng tắm và cả đổ rác nữa. Điều quan trọng là mẹ phải làm thế nào, nói thế nào để cho em làm mà vẫn vui vẻ và giữ sự vui vẻ mãi mãi...

Mẹ theo dõi sự tập làm bôn phận của em theo từng thời gian. Khi em được một tuổi đến một tuổi rưỡi em sẽ tự mình cởi áo được, trước sẽ vụng về nhưng sau sẽ gọn gàng và ở khoảng 2, 3 tuổi em sẽ mặc áo được, nhưng phải đến 4 hoặc 5 tuổi em mới có thể cài nút hoặc cột dây giày, đó là những công việc hơi phức tạp đối với tuổi của em.

Ở khoảng 1 tuổi rưỡi đến 4 tuổi em cần tìm hiểu bằng cách sờ mó vào các đồ vật, mình thường cho là hay tấy má. Nếu không có cơ hội để học hỏi em sẽ mất đi sự thích thú đối với công việc đó. Ngược lại, nếu mẹ không giúp em để em có thể tự mặc áo quần được cũng như những công việc về sau này, em sẽ có thể bị hổ thẹn về sau vì những khiếm khuyết của chính em. Bạn cố đừng động đến công việc em đang làm càng ít càng tốt. Ví dụ em mang vớ xong bạn chỉ cần kéo lại cho ngay ngắn, đem sẵn quần áo ra cho em bộ nào mà em sắp sửa muốn mặc. Khi làm chung một việc với em để em làm những phần dễ và mẹ làm những phần khó, khi mẹ thấy em bị kẹt không làm được mẹ đừng đành lấy để làm mà chỉ nên chỉ cách cho em để em có thể tiếp tục công việc. Nếu em thấy mẹ là cộng sự viên đắc lực và không có ý gây gổ chống trả lại em là mẹ đã thành công rồi đó.

Dã-Thảo Quế Trần
Tháng 10/1984